

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Ing. J. Č.**, zastoupen JUDr. Josefem Ticháčkem, advokátem v Praze 2, Wenzigova 5, proti žalovanému: **Česká republika - Ministerstvo obrany**, se sídlem Praha 6, Tychonova 1, řízení o žalobě proti rozhodnutí velitele vojenského útvaru 1762 Žatec č.j. 502/1/1/2010-1762 ze dne 1.7.2010,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí velitele vojenského útvaru 1762 Žatec č.j. 502/1/1/2010-1762 ze dne 1.7.2010 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10.200 Kč k rukám zástupce JUDr. Josefa Ticháčka, advokáta, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou dne 10.8.2010 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí velitele vojenského útvaru 1762 Žatec č.j. 502/1/1/2010-1762 ze dne 1.7.2010, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí vojenského útvaru 1824 Žatec č.j. 453/6-1/2009-1824 ze dne 24.5.2010, kterým byla žalobci uložena povinnost vrátit České republice – ministerstvu obrany k náhradě nákladů spojených se zvýšením jeho vzdělání na Vysoké vojenské škole ve Vyškově v době od 23.10.2002 do 31.7.2005, částku 22.500 Kč a dále k náhradě nákladů spojených se zvýšením jeho vzdělání na odborném kurzu pro důstojníky Rangers ve Fort Benning, Georgia, USA, s jazykovou účastí v DLI AFB, Texas, v době od 17.5.2006 do 21.7.2006, částku 75.000 Kč a v celkové výši náhrady nákladů za studium částku 97.500 Kč.

Žalobci zanikl služební poměr vojáka z povolání dne 10.11.2009 odnětím hodnosti, a nesplnil tedy svůj závazek o době setrvání ve služebním poměru ve smyslu převzatého závazku – dohody o zvýšení (rozšíření) vzdělání, uzavřené dne 23.10.2002, závazek setrvání ve služebním poměru byl na dobu 66 měsíců, odsloužený závazek ke dni 10.11.2009 byl 51 měsíců, neodsloužený závazek byl 15 měsíců.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí s tím, že nebyly splněny zákonné podmínky pro stanovení povinnosti vrátit Ministerstvu obrany České republiky náklady spojené s jeho vzděláním.

Žalobce jednak tvrdil, že odsloužil mimo studium 52 měsíců, nikoliv 51 měsíc, neboť podle potvrzení o délce výkonu služby vojáka z povolání odsloužil 7 let a 16 dnů, tj. 85 měsíců a po odečtení 33 měsíců studia na Vysoké vojenské škole ve Vyškově, zbývá ke splnění závazku 14 měsíců.

Žalobce dále namítal, že dohoda o jeho vzdělání na odborném kurzu pro důstojníky Rangers ve Fort Benning, Georgia, USA, s jazykovou účastí v DLI AFB, Texas, není platná, neboť nemá podstatné náležitosti dle § 60 odst. 2 písm. a), b), c) zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 18. 11. 2010 navrhl žalobu odmítnout s tím, že Česká republika – Ministerstvo obrany není pasivně legitimována. Pokud jde o meritum věci, navrhnul žalobu zamítnout s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Městský soud v Praze ve věci nařídil jednání, které se konalo dne 9.4.2013, při němž účastníci setrvali na svých dřívějších písemných vyjádřeních.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud se nejprve zabýval námitkou nedostatku pasivní legitimace a dospěl k závěru, že není důvodná. Především je nutno poukázat za fakt, že smluvními stranami dohod, z nichž by měl plynout závazek žalobce uhradit České republice náhrady nákladů spojených se zvýšením jeho vzdělání, nebyly sjednány velitelem vojenského útvaru 1762 Žatec, ani 1824 Žatec, nýbrž Českou republikou – Ministerstvo obrany jako organizační složka státu, a s rektorem-velitelem Vysoké vojenské školy pozemního vojska ve Vyškově. Dále potom tyto vojenské útvary rozhodovaly podle § 14 odst. 5 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož příslušná

organizační složka průběžně sleduje, zda dlužníci včas a řádně plní své závazky, a zejména včasným uplatněním a vymáháním práv státu zajišťuje, aby nedošlo k promlčení nebo zániku těchto práv. Pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak, požaduje od dlužníků úroky z prodlení (poplatek z prodlení) ve výši stanovené zvláštním právním předpisem a sjednané smluvní sankce. Příslušnou organizační složkou státu však nejsou v inkriminované věci, zmíněné vojenské útvary, které nejsou ani správními orgány, nýbrž Ministerstvo obrany.

Pasivní legitimaci Ministerstva obrany v řízení o žalobě proti rozhodnutí velitele společných sil č.j. 167-129/2008/OsŠ ze dne 19.6.2008, potvrdil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 6 Ads 45/2012-19.

Ze správního spisu vzal soud za prokázané, že žalobce dne 10.5.2006 sjednal dohodu o zvýšení (rozšíření) vzdělání s Českou republikou – Ministerstvo obrany jako organizační složka státu, o jeho vzdělání na odborném kurzu pro důstojníky Rangers ve Fort Benning, Georgia, USA, s jazykovou účastí v DLI AFB, Texas, v době od 17.5.2006 do 21.7.2006, s tím, že studium bude zahájeno dne 17.5.2006 s předpokládaným ukončením dne 27.10.2006.

V dohodě se uvádí, že podle § 1 odst. 1 písm. a) vyhl. MO č. 265/1999 Sb. ze dne 5. listopadu 1999, kterou se stanoví doba setrvání ve služebním poměru u vojáků z povolání, kteří se připravují k výkonu služby studiem, a výše úhrady, kterou lze na vojákovi z povolání požadovat, pokud nesplní dohodu, ve znění pozdějších předpisů, přebírá voják závazek k setrvání ve služebním poměru vojáka z povolání po skončení studia na dobu pětinasobku délky studia. Plnění závazku se řídí dle § 1 odst. 2 vyhlášky.

Žalobce se zavádal setrvat po ukončení studia po dohodnutou dobu ve služebním poměru nebo uhradit náklady spojené se zvýšením nebo rozšířením vzdělání nebo jejich část, nezanikne-li povinnost uhradit náklady ze zákonem stanovených důvodů

Žalobce vzal na vědomí, že částka, kterou po něm lze požadovat jako náhradu za nesplnění závazku podle č. I odst. 2 písm. a) a podle čl. II vyhl. MO č. 265/1999 Sb. činí 75.000 Kč.

Podle § 60 odst. 2 zákona o vojácích z povolání dohoda se musí uzavřít písemně a musí v ní být uvedeny a) stupeň vzdělání nebo druh kvalifikace a způsob jejich získání, b) doba, po kterou se voják zavazuje setrvat ve služebním poměru, c) druhy nákladů, které bude voják povinen uhradit, nesplní-li svůj závazek setrvat ve služebním poměru, d) nejvyšší celková částka, kterou bude voják povinen uhradit, jinak je dohoda neplatná.

Pokud o soulad uvedené dohody s ustanovením § 60 odst. 2 zákona o vojácích z povolání, dohoda byla uzavřena písemně a je uvedena doba, po kterou se voják zavazuje setrvat ve služebním poměru; druhy nákladů, které bude voják povinen uhradit, nesplní-li svůj závazek setrvat ve služebním poměru, jakož i nejvyšší celková částka, kterou bude žalobce povinen uhradit; potud je tedy dohoda platná. Pokud však jde o uvedení stupně vzdělání nebo druhu kvalifikace a způsob jejího získání, musel soud přisvědčit žalobci, že označení odborného kurzu pro důstojníky Rangers ve Fort Benning, Georgia, USA, s jazykovou účastí v DLI AFB, Texas, nelze považovat za uvedení stupně vzdělání nebo druhu kvalifikace a způsob jejího získání. Tento nedostatek potom činí celkovou dohodu neplatnou ve smyslu § 60 odst. 2 zákona o vojácích, neboť toto ustanovení k platnosti požaduje naplnění všech čtyř předpokladů obsahu dohody.

Podle § 18 c), d), g), a j) zákona o vojácích služební poměr vojáka zaniká c) odnětím hodnosti, d) na základě rozhodnutí soudu o ztrátě vojenské hodnosti, g) pozbytím státního občanství České republiky, j) zrušením ve zkušební době.

Podle § 19 odst. 1 písm. d), f) až l) zákona o vojácích voják musí být propuštěn ze služebního poměru, pokud d) se přestal připravovat k výkonu služby studiem a není pro něho jiné služební zařazení, f) byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, g) byl pravomocně odsouzen pro trestný čin a jeho setrvání ve služebním poměru by ohrozilo vážnost ozbrojených sil, h) podle závěrů služební hodnocení není způsobilý pro další výkon služby, i) se stal členem politické strany, politického hnutí nebo odborové organizace, j) vykonává výdělečnou činnost bez souhlasu služebního orgánu nebo činnost odpovědného zástupce podle zvláštních právních předpisů, 9a) je členem statutárních nebo kontrolních orgánů právnických osob, které provozují podnikatelskou činnost, s výjimkou členství ve statutárních nebo kontrolních orgánech nestavebních bytových družstev zřízených ke správě bytového fondu, a právnických osob a organizačních složek státu, jejichž zřizovatelem nebo zakladatelem je ministerstvo nebo jiný správní úřad, k) podal žádost o propuštění ze služebního poměru, l) pominuly důvody přerušení služebního poměru podle § 11 a voják ve služebním poměru nepokračuje podle § 12 odst. 2.

Podle § 60 odst. 5 zákona o vojácích povinnost uhradit náklady zaniká, zanikl-li služební poměr vojáka podle § 18 písm. e), f), h) a i) nebo podle § 19 odst. 1 písm. a), b), c) a e). Ministr nebo jím zmocněný služební orgán může v mimořádných případech na žádost vojáka částečně snížit nebo zcela prominout povinnost vojáka uhradit náklady, zanikl-li jeho služební poměr z jiných důvodů.

V inkriminované věci je nesporné, že žalobci vznikl služební poměr vojáka z povolání dnem 23.10.2002 a zanikl dne 10.11.2009 odnětím hodnosti. Žalobce tedy ze svého závazku setrvat ve služebním poměru po dobu 66 měsíců, odsloužil 51 měsíců. Neodsloužený závazek činí 15 měsíců.

Zatímco dohoda o zvýšení (rozšíření) vzdělání, kterou žalobce sjednal s rektorem-velitelem Vysoké vojenské školy pozemního vojska ve Vyškově dne 23.10.2002, obsahuje expressis verbis ustanovení týkající se zániku služebního poměru podle § 18 c), d), g) a j) a § 19 odst. 1 písm. d), f) až l) zákona o vojácích, dohoda sjednaná žalobcem dne 10.5.2006 s Českou republikou – Ministerstvem obrany jako organizační složka státu, takováto ustanovení podtrhující setrvání závazku neobsahuje. Soud tedy musel učinit závěr, že takovýto nedostatek smluvního ujednání svědčí ve prospěch žalobce a přisvědčit tak jeho žalobní námitce.

Městský soud v Praze proto ve věci rozhodl tak, že napadené rozhodnutí žalovaného správního orgánu podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního zrušil pro vady řízení, neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí nemá oporu se správním spise, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 soudního řádu správního je v dalším řízení správní orgán vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., (advokátní tarif) a to tak, že 2.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku, dále náklady právního zastoupení za dva úkony právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 2.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby, a za jeden úkon - účast při jednání, podle právní úpravy platné od 1.1.2013 a 3.100 Kč a 3x režijní paušál podle § 13 odst. 3 a 300 Kč, tedy celkem 10.200 Kč.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 9. dubna 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová